

Igralsko nagrado Združenja dramskih umetnikov Slovenije »Duša Počkaj« za dveletno obdobje prejme Mojca Funkl za vlogi Erne v uprizoritvi Kazimir in Karolina Ödöna von Horvátha ter Katarine v uprizoritvi Ex Mariusa von Mayenburga.

Mojca Funkl je vsestransko nadarjena umetnica, ki jo odlikujejo tako odličen smisel za komedijo kot izjemni nastopi v resnejših žanrih in značajskih ter psihološko zapletenih vlogah, kjer se izkaže kot izrazita dramska igralka, ki svoje like upodablja živo in plastično.

Erna iz znamenite ljudske igre Kazimir in Karolina je vseskozi nadzorovana, premišljena in večplastna igralska kreacija, ki razširi volumen obrobne junakinje in jo mestoma postavi v srce uprizoritve. Funkl jo zastavi kot deloma komično, deloma pretresljivo, z močnim gonom po preživetju prežeto figuro, ki po eni strani izpričuje silno vzdržljivost, po drugi pa občinstvu nudi vpogled v svojo načeto notranjost. Še posebej izvirna je njena očarljiva otroškost, s katero se trpinčena in brezpravna junakinja z dna družbe brani pred surovostmi sveta.

Popolno nasprotje pa je Katarina znotraj dinamičnega ljubezenskega trikotnika v drami Ex, v vlogi katere Funkl briljira kot stabilna in prizemljena figura v sprva dominantni poziciji, ki pa se sooči z intimno krizo, ob čemer ji začnejo polzeti vse niti iz rok. V tej hiperrealistično zastavljeni uprizoritvi suvereno preigrava različne nianse razočaranja, ki se počasi stopnjujejo v ogorčenje in bes. Svojo ranjenost nam podaja skozi natančno dozirane in nadzorovane izbruhe, ki jo razgaljajo v vsej njeni osuplosti in nemoči. Gre za zrelo in sugestivno igralsko kreacijo, ki gledalca gane in razoroži.

Tako v prvi kot v drugi vlogi izriše metafizične dimenzije likov, ki ju upodablja, a vselej izhaja iz zelo konkretnih situacij. Zapletena psihološka stanja niansira z intenzivnim notranjim nabojem, tako čustvenim kot erotičnim, sugestivnost njene igralske drže pa stopa v močan dialog z občinstvom.